

φιλοκαλικά σταχυολογήματα

36

2020.6

...διαβάζω...ακούω...καταγράφω

"ἔδοξε τοίνυν ἡμῖν τὰ ἐκ φιλομαθείας συνενεγκεῖν εὐρήματα" (Κύριλλος Ἀλεξανδρείας)

ὁ βασιλιάς ἤθελε νά δει τό Θεό

Ἕνας βασιλιάς κάποτε κάλεσε ὅλους τούς λόγιους καί σοφούς γιά νά τοῦ δείξουν τόν Θεό.

«Σᾶς κάλεσα ἐδῶ, ἐσᾶς τούς ἐπιστήμονες τῆς αὐτοκρατορίας μου γιά νά μοῦ Τόν δείξετε, ἐγώ θέλω νά δῶ τόν Θεό. Ἄν δέ μοῦ Τόν δείξετε θά σᾶς κόψω τό κεφάλι».

«Μά βασιλιά μου πῶς θά σᾶς δείξουμε τόν Θεό;»

«Ἐ, ἐσεῖς ξέρετε πολλά πράγματα, ἔχετε βιβλία θά βρεῖτε τόν τρόπο».

Πλησίαζε ὁ καιρός πού ἔπρεπε νά δώσουν ἀπάντηση καί ἦταν ἐκεῖ ἕνας βοσκός μέ τά πρόβατά του.

— Γιατί εἶστε στενοχωρημένοι;

— Ὁ βασιλιάς μᾶς κάλεσε ἐπειδή εἴμαστε ἐπιστήμονες καί μᾶς ζήτησε νά τοῦ δείξουμε τό Θεό. Ἄλλά ἐμεῖς παρά τίς γνώσεις μας δέν τά καταφέραμε καί μᾶς περιμένει θάνατος.

— Ἐγώ μπορῶ νά δείξω στό βασιλιά τό Θεό ἀλλά ποιός θά μέ πάρει σ' αὐτόν; Καί πῆραν τό βοσκό καί τόν παρουσίασαν στό βασιλιά.

— Μεγαλειότατε, ξέρουμε ὅτι μᾶς περιμένει ὁ θάνατος ἐπειδή δέν καταφέραμε νά σᾶς δείξουμε τό Θεό. Ἄλλά βρήκαμε αὐτόν τό βοσκό καί μᾶς εἶπε ὅτι αὐτός θά σᾶς Τόν δείξει.

— Ἐντάξει, βοσκέ, αὐτοί παρά τίς γνώσεις τους δέν κατάφεραν νά μοῦ δείξουν τό Θεό καί θά τά καταφέρεις ἐσύ;

— Βασιλιά μου θά δεῖς τό Θεό ἀλλά θά κάνεις ὅ,τι σοῦ πῶ;

— Θά κάνω ὅ,τι μοῦ πεῖς μόνο νά Τόν δῶ.

Έκανε μεγάλη ζέστη, ο ήλιος έκαιγε ήταν Ιούλιος μήνας και του λέει:

«Βασιλιά ο Θεός βρίσκεται στον ήλιο. Εκεί κατοικεί. Νά κοιτάς τον ήλιο αλλά νά έχεις υπομονή, νομίζεις ότι ο Θεός εμφανίζεται τόσο γρήγορα;»

Καί ο βασιλιάς κοίταζε... προσπαθούσε...

— Τί κάνετε;

— Βρέ βοσκέ, ο ήλιος καίει και φωτίζει πολύ δυνατά και δεν μπορώ να κοιτάζω άλλο.

— Καλά βασιλιά μου αν εσύ δεν μπορείς να κοιτάζεις τον ήλιο που είναι δημιουργημα του Θεού πώς θα δεις τον Θεό που δημιούργησε τον ήλιο;

Καί τότε ο βασιλιάς έντυπωσιάστηκε: «Κοιτάξτε βρέ έσεις με όλα σας τά γράμματα δεν μπορέσατε να μου έξηγήσετε τόσο καλά όσο αυτός ο βοσκός!»

Θά μπορούσε βέβαια ο βασιλιάς να φορέσει γυαλιά ήλιου! Ή ακόμα καλύτερα τά ειδικά γυαλιά για τίς έκλειψεις. Όπως έμεις, όταν θέλουμε να δούμε τον αισθητό ήλιο ή να παρακολουθήσουμε μιά έκλειψη—ένα γεγονός που παίρνει τόση δημοσιότητα κάθε φορά που σπάνια συμβαίνει. Χωρίς αυτά τά γυαλιά (ή έστω ένα ...μαυρισμένο κομμάτι τζάμι) θά βλαφτούν ανεπανόρθωτα τά μάτια, γιατί δεν άντέχουν στην έκτυφλωτική λάμψη του ήλιου.

Ο ήλιος είναι πηγή ζωής – χωρίς αυτόν θά νεκρωθούν τά πάντα – κατάματα όμως αν τον δεις, σε βλάπτει, σε καίει, σε τυφλώνει—αυτή ή ίδια ή πηγή της ζωής! Όχι γιατί παύει να είναι πηγή ζωής και αγαθών και όμορφιάς, αλλά γιατί τά μάτια μας είναι άσθενικά, δεν άντέχουν τό δυνατό φως.

Στή διπλανή φωτογραφία μικροπωλητής έπιδεικνύει ειδικής κατασκευής γυαλιά με την εύκαιρία μας έκλειψης που έγινε στή Χιλή. Ή έκλειψη συνέβη πριν ένα χρόνο (30 Ιουνίου 2019). Δύο περιοχές στή χώρα αυτή, 500 χιλιόμετρα βόρεια από τό Σαντιάγο, είχαν σκοτεινιάσει έξ αίτίας του φυσικού αυτού φαινομένου.

Τί γίνεται όμως μέ τόν ...ἄλλον Ἥλιο! Πώς θά προστατευτοῦμε στήν ἄλλη ζωή ἀπό τίς ἀκτίνες Του ὅταν δέν θᾶχουμε τότε στή διάθεσή μας γυαλιά ὥστε νά μή τυφλωθοῦμε ἀπό τό πολύ δυνατότερο - τοῦ τωρινοῦ, φθαρτοῦ ἡλίου - φῶς;

Δέν θά ὑπάρχουν ἐκεῖ 'μικροπωλητές' νά μᾶς προμηθεύσουν προστατευτικά γυαλιά. Οἱ «πωλοῦντες» θά ἔχουν ἤδη ἀποσύρει τά ἐμπορεύματά τους.¹

Ὁ ἅγιος Νεόφυτος ὁ Ἐγκλειστος ἀναρρωτιέται μέ δέος:

«Πώς ἐμεῖς οἱ ἁμαρτωλοί, μέ μάτια πού εἶναι ἐξαθλιωμένα ἀπό τά πάθη, θά μπορέσουμε νά δοῦμε ἐκείνη τήν ἄρρητη φωτοχυσία μέ τίς θεῖες μαρμαρυγές, τή στιγμή πού οἱ θεῖοι μαθητές, αὐτοί πού τόσο χρόνο ἀκολουθώντας τό Χριστό, δέν μπόρεσαν νά ὑπομείνουν τή μικρή ἔλλαμψη τῆς μεταμορφώσεώς Του, κι ἔπεσαν μπρούμυτα στό ἔδαφος;

Μέ ποιά μάτια - πές μου - ἐμεῖς πού συζοῦμε μέ τήν ἁμαρτία θά τόν δοῦμε τότε, ὅταν, δέν θά μεταμορφώνεται πιά πάνω σ' ἓνα βουνό, ἀλλ' ἀπ' τόν οὐρανό θά κατεβαίνει μέ δόξα θεϊκή, καί θά σείει οὐρανό καί γή; μέ ἤχους σαλπίγγων, τῶν οὐρανίων ἀγγελικῶν δυνάμεων, μέ φωνές ἀγαλλιάσεως καί ὕμνους τριαδικούς, μέσα σέ ἀνέκφραστο φῶς; μέ χίλιες χιλιάδων καί μύριες μυριάδων ἀγλαοφόρων ἀγγέλων πού θά τούς βλέπουμε νά κατεβαίνουν πρὸς ἐμᾶς σ' ἓνα θέαμα ἐξάισιο. Πώς τότε θά ἀντικρύσουμε τήν δόξα Του καί τό φῶς τό ἀπρόσιτο, ὅταν τό φῶς τῆς μεταμορφώσεως δέν μπόρεσαν νά ἰδοῦν οἱ ἀπόστολοι;»²

Στούς θεσπέσιους ὕμνους τῆς Παρακλητικῆς, ψάλλουμε:

¹ Ματθ. 25:10-12, «ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν ἀγοράσαι ἦλθεν ὁ νυμφίος... καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. Ὑστερον δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι λέγουσαι· Κύριε Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς».

² Νεοφύτου Ἐγκλείστου, *Περί τῆς ἀγίας καὶ φωτοειδοῦς μεταμορφώσεως τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν*, Θεολογία 44 (1973) 701. Ἐγγλεζάκη Β., *Εἴκοσι Μελέται διὰ τὴν Ἐκκλησίαν Κύπρου*, 1996, 227-228.

«Ἡνοίγησάν σοι Κύριε, φόβῳ πύλαι θανάτου,
πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν·
πύλας γὰρ χαλκᾶς συνέτριψας, καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασας,
καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους,
καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἡμῶν διέρρηξας».³

"Ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκ σκότους". Στὴ δευτέρα Παρουσία θὰ γίνεῖ ἡ τελικὴ «ἐξαγωγή»
ἀπὸ τοῦ τωρινοῦ σκοτάδι στοῦ ἄπλετο φῶς τῆς αἰώνιας ζωῆς.
Ποῦ θὰ φωτίζει καὶ θὰ εὐφραίνει—ἀλλὰ καὶ θὰ καίει!

Ἐκδότης: Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν &
πάσης Ἑλλάδος Μακάριος
Ἑπικοινωνία: archbishopmakarios@gmail.com

³ Ἦχ. β', στιχηρὸ Ἑσπερινοῦ τοῦ Σαββάτου.